

CONFERÈNCIA-CONCERT

“Les Castanyoles d’ahir i d’avui”

amb Belén Cabanes

Una proposta que combina **explicació, demostració i interpretació musical** en un sol flux narratiu. El públic descobreix la castanyola a través de la paraula, la història i la música, mentre escolta i observa com cada instrument revela la seva personalitat sonora.

La conferència avança com un **viatge sonor i visual**.

- **La història de la castanyola:** dels seus orígens i evolució al llarg de la història fins a l'ús contemporani.



- **Materials i construcció:** fustes, fibres, formes, pes, timbre i resposta sonora.
- **La col·lecció personal:** més de 20 parells que mostren la diversitat de models segons el constructor.



- **Tècniques interpretatives:** diferents picats, carretilla, posticeos variacions estilístiques.
- **Figures rellevants:** artistes, ballarins i músics que han marcat la seva evolució.
- **Relació amb la dansa:** escola bolera, dansa espanyola, folklore, flamenc i noves tendències.

Cada explicació desemboca en una **interpretació musical** que il·lustra la sensibilitat i les possibilitats expressives del model presentat.

El públic descobreix com la castanyola ha viatjat de la fusta i l'ivori fins a les fibres modernes, i com cada material guarda un timbre, un gest, una història.

Els assistents acaben el concert amb la sensació d'haver entrat en un univers discret però ple de vida, i amb ganes de seguir escoltant tot allò que la castanyola encara pot explicar.



Duració

1'15 hora (aprox.)

Necessitats tècniques:

Dues taules per exposar els instruments

Un **equip de so / altaveu amb connexió Bluetooth** per poder-hi vincular un ordinador durant la conferència-concert. Si no és possible via Bluetooth.



<https://youtu.be/5OKTmKjXD8Q?si=FKUY7TXt-8w8wGFI>

<https://youtu.be/oxsmvNryXGc?si=MFe4PCKPNp8xMuNV>

<https://youtu.be/0-K-IVFWZFs?si=IPofoxfAJJoQoJmM>

<https://youtu.be/SyHJo6iW-wE?si=3oUllE33HphY4Wvy>

www.belencabanes.cat

#belencabanes5

*“Les castanyoles tenen la cansada duresa del flamenc i la llüïssor
funerària
d'un cop damunt la fusta. El cop d'ossos i dents. La calidesa de la mà
que
les recull amb dolcesa i les fa colpejar amb una ordenada violència.
Senzilla com el mànec d'una pala, polit per tantes mans, l'eina petita i
poderosa evoca la queixa de la por amb la boca sense dents que s'obre i
tanca dins la mà. La sensualitat del dol, el ritme sense notes, sense cap
melodia. Agitat pels braços, l'instrument més vell del món roman dins
del
palmell. De sobte colpeja en sec, sense cap ressonància, dispara,
maleeix,
ocult com una arma.”*

Joan Margarit